Slutpåstående

med anledning af den af —h— i n:r 18 af F. V. införda artikeln »Herr L. C. Lindblom och praktisk räknelära af J. E. Johansson».

Emedan folkskolelärobokskomiténs betänkande utsändts till alla pastorat (skolråd?) har hvarje lärare jemförelsevis lätt att få del af dess innehåll. Hvarje lärare bör söka sätta sig in i dess grundsatser och eftertänka så väl, om de böra tillämpas, som huru de skola tillämpas. Nya synpunkter betonas, och tillägg till kurserna anses önskvärda. Men många, ja alltför många gifva sig ej ro att sätta sig in i dessa grundsatser och eftertänka deras värde. Om då en komitéledamot utgifver en lärobok, grundad på betänkandet, så beror sedan så mycket på hans uppfattning af dessa synpunkters vigt och speciela tillämpning. Derefter rätta sig lärarne, derefter rätta sig många läroboksförfattare, och då är stor fara att så väl räkneundervisningen som räkneboksliteraturen blir »stereotypisk» och det icke för några år, utan för lång tid. I vissa fall måste den blitva lika, i andra åter icke. Derför måste *just nu* olika åsigter framställas, de goda betonas å så väl den ena som andra sidan, samt brister och fel äfven angifvas, på det att de må blifva allt färre.

Fastän räkneboksförfattare har jag ansett mig berättigad, ja såsom seminariilärare och räkneboksförfattare har jag ansett mig skyldig att nu angifva mina åsigter och lägga dem till grund för bedömande af så väl komiténs grundsatser som räkneböcker, grundade derpå. Och då jag under flere år hufvudsakligen undervisat i matematik inom så väl seminariet som seminarii öfningsskolas alla folkskoleklasser — i öfningsskolan hafva 2 eller 3 klasser samtidig undervisning, omvexlande hög och tyst — samt ledt elevernas proflektioner i detta ämne, så har jag haft rikliga tillfällen att pröfva den ena och andra metodens förtjenster och fel samt sökt taga vara på det bästa så väl med afseende på allmänna grundsatser som speciel tillämpning af dem. Ätskilligt, som jag ansåg lämpligt, då mina räkneböcker »stereotyperades», har jag sedan förkastat. Mina åsigter hafva nu stadgats, min metod anses enkel af dem, hvilka satt sig in i den, barnen fatta den lika lätt som någon annan metod, och sedan de fattat den, lösa de jemförelsevis lätt sådana uppgifter, hvilka andra så väl lärare som barn anse svåra eller jemförelsevis svåra.

I följd häraf omarbetas min räknebok, i hvilken jag tillämpar nästan alla komiténs grundsatser; i följd häraf har jag oaktadt hopade göromål granskat den af komitéledamoten Johansson omarbetade upplagan af »Praktisk räknelära». — Jag gör ej anspråk på att dominera området. — Något ekonomiskt intresse har jag *icke* nu af mina räkneböckers större eller mindre spridning, eftersom jag en gång för alla fått betalt för dem af de n. v. förläggarne. Men intresset för barnens verkliga behof står qvar, och till följd af nutidens mångläsning kommer jag alltid att härefter *betona* det *enklaste* sättet att meddela barnen den behöfliga räknekunskapen.

Vidare några ord om mitt sätt att granska.

Eftersom hvarje folkskolans lärare har någorlunda lätt att få del af lärobokskomiténs grundsatser och bör taga del af dem, samt granskning af folkskoleböcker skrifves företrädesvis för folkskolans lärarepersonal, så har hvarje granskare skyldighet att jemföra dem med betänkandets grundsatser, vare sig han har lång eller kort väg för att hemta detta.

Om granskaren anställer denna jemförelse och i granskningen påpekar öfverensstämmelsen mellan läroboken och grundsatserna, då öfverensstämmelse finnes, så kan mycket meddelas i få ord, och han har sedan tillfälle att använda någon del af en skoltidnings alltid strängt anlitade utrymme för att granska den speciela tillämpningen af grundsatserna och dessutom ett och annat, som befinnes afsevärdt.

Denna speciela granskning skall grundas icke på någon häfdvunnen slentrian, utan på de framsteg, som ett ämnes metodik så småningom gjort.

Origtigheter, på hvilka många ej förut tänkt, hafva påvisats af komitén. Om de sedan förekomma i en lärobok för folkskolen, måste de påpekas af granskaren såsom felaktiga, utan att han behöfver bevisa deras felaktiga natur. Eburu lärarne lätt komma in i ett slentrianmessigt förfaringssätt, hafva de väl någon egen eftertanke.

Dåliga uttryck hafva vunnit häfd vid räkneundervisningen. Komitén förkastar dem. Så göra ock *många* lärare. Dit hör: »Blott lika sorter kunna sammanläggas». När jag anför såväl komiténs uttryck som ock bokens, så behöfves intet vidare bevis.

Jag citerar mycket ur boken, emedan dessa citat betyda mera än långa utredningar eller prat för den, som verkligen vill jemföra. Allt det anförda i styckena 3—15 af min granskning i n:r 17 af F. V. är tillräckligt bevis för rigtigheten af mitt påstående i st. 16. — St. 17—19 innehålla bevis nog (äfven ex. 106 ur boken anfördt) för mitt påstående i st. 19. Så äfven i det följande.

—h— aktar sig för att svara i sak. Hans sätt att bemöta mig är alldeles lika det, som C. J. Andersson i Göteborg använde i n:r 13 B af Svensk Ltdg: många ord, litet i sak och ibland förvrängning. Jemför hans yttrande i stycke 5—8 af hans uppsats i n:r 18 af F. V. med styckena 3, 5 och 6 af min granskning i n:r 17: samt hans utsago (st. 1), att jag förklarat boken »komplett oduglig» med mina påståenden (st. 2): »I många fall förtjenar boken beröm», och (i st. 27) att hon ej kan *fylla* sin uppgift.

Att »allmänheten» tager mina recensioner för goda och »blindt tror på dem» har jag aldrig trott. Men jag hoppas, att allmänheten (lärarepersonalen) skall genom jemförelse mellan boken samt den enes och den andres recensioner komma till större insigt om så väl bokens förtjenster som fel eller åtminstone för en stund kunna få sina tankar vända från en viss slentrian och då eftertänka, hvilket af de nya sätten är bäst. Och då har jag vunnit mitt mål.

I något följande nummer hoppas jag blifva i tilltälle yttra några ord om talsorternas verkliga betydelse.

Stockholm den 5 maj 1888.

L. C. Lindblom.

Inrikes nyheter.

Förteckning [illegible]

[illegible]

Den stundande folkskoleinspektörsmötesingen i Stockholm [illegible]

Högre folkskola. [illegible]

Förhandlingar vid Lands läns [illegible]

Seminarierna. [illegible]

— Tillsyn af drängväsendet i Göteborg utfördes för G. Lund. J. A. Hedqvist [illegible] i Göteborg.

Göteborgs allmänna folkskolestyrelses berättelse [illegible]

[illegible]